

Οἱ Ἰσραηλίτες πολλές φορές ξεχνοῦσαν τὸν Θεὸ τὸν ἀληθινὸ καὶ λάτρευαν ἄλλους ψεύτικους. Ὁ Θεός, γιὰ νὰ τοὺς κάμη νὰ μετανοήσουν, ἐπέτρεπε σὲ ξένους λαοὺς νὰ νικοῦν τοὺς Ἰσραηλίτες καὶ νὰ τοὺς αἰχμαλωτίζουν. Συχνὰ τότε μετανοοῦσαν καὶ ὁ Θεός, γιὰ νὰ τοὺς σώση, παρουσίαζε ἕναν πιστὸ ἥρωα, ὁ ὁποῖος κατώρθωνε νὰ νικήση τοὺς ἐχθροὺς, νὰ ἐλευθερώσῃ τὴν πατρίδα του καὶ νὰ σώσῃ τοὺς συμπατριῶτες του.

Αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι λέγονταν Κριταί, διότι ἔκριναν τοὺς Ἰσραηλίτες. Κυβέρνησαν τὸ κράτος τοῦ Ἰσραὴλ μετὰ τὸν Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ γιὰ τριακόσια περίπου χρόνια καὶ οἱ σπουδαιότεροι ἀπ' αὐτοὺς ἦταν ὁ Γεδεών, ὁ Σαμψών, ὁ Ἡλὶ καὶ ὁ Σαμουήλ.

1. Ο ΓΕΔΕΩΝ

Ἐφτὰ χρόνια οἱ Ἰσραηλίτες ἦταν σκλαβωμένοι στοὺς Μαδιανίτες. Ὑπέφεραν πολὺ καὶ κρύβονταν στὶς σπηλιές καὶ στὰ βουνά, γιὰ νὰ γλυτώσουν ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς τους.

Κατάλαβαν τότε ὅτι ἀμάρτησαν καὶ μετανόησαν εἰλικρινά.

Ὁ Θεός, γιὰ νὰ τοὺς σώσῃ, διάλεξε τότε ἕναν πιστὸ καὶ καλὸν ἄνθρωπο, τὸν Γεδεών, ποὺ ἦταν ἕνα χωριατόπουλο.

Μιά μέρα παρουσιάστηκε στὸν Γεδεών, τὴ στιγμή ποὺ θυσιάζε, ἕνας ξένος καὶ τοῦ εἶπε:

— Ἐσὺ θὰ σώσῃς τοὺς Ἰσραηλίτες ἀπὸ τὴν καταστροφή.

Ἐπειτα, γιὰ νὰ πιστέψῃ, ἀκούμπησε ὁ ξένος τὴν ἄκρη τοῦ ραβδιοῦ του πάνω στὸ σφαχτό, ποὺ ἐτοίμαζε γιὰ θυ-

σία ὁ Γεδεών, καὶ ἀμέσως ἀναψε φωτιά, πού ἔκαψε ὄχι μόνο τὸ σφαχτὸ καὶ τὰ ξύλα ἀλλὰ καὶ τὶς πέτρες καὶ τὸ χῶμα ἀκόμα.

Μετὰ ἀπ' αὐτὸ ὁ Γεδεών κατάλαβε ὅτι ὁ ξένος ἦταν ἄγγελος Κυρίου καί, χωρὶς νὰ φοβηθῆ καθόλου, πῆγε τὸ βράδυ καὶ γκρέμισε τὸν βωμὸ τοῦ ψεύτικου θεοῦ Βάαλ, πού εἶχαν χτίσει οἱ Ἰσραηλίτες, γιὰ νὰ τὸν λατρεύουν, κι ἔχτισε ἄλλον βωμὸ, ἀφιερωμένο στὸν δικό τους ἀληθινὸ Θεό, ὅπου θυσίασε.

Ἐπειτα μάζεψε τριακόσια παλληκάρια, ἀπὸ τὰ ὅποια τὸ καθένα κρατοῦσε μία στάμνα καὶ μία λαμπάδα, καὶ κύκλωσε τοὺς ἐχθροὺς. Ἐπειτα ἀναψαν τὶς λαμπάδες κι ἔσπασαν τόσο ἀπότομα τὶς στάμνες, πού οἱ ἐχθροὶ ξύπνησαν ξαφνιασμένοι. Εἶδαν τὶς ἀναμμένες λαμπάδες γύρω τους καὶ, καθὼς ἦταν μισοκοιμισμένοι, νόμισαν ὅτι οἱ ἐχθροὶ ἦταν χιλιάδες κι ἔφυγαν τρομαγμένοι. Ἀπὸ πίσω τοὺς κυνηγοῦσε ὁ Γεδεών μὲ τὰ παλληκάρια του, ὥσπου τοὺς κατέστρεψε ἐντελῶς. Οἱ ἐχθροὶ ἔφυγαν στὴ χώρα τους καὶ οἱ Ἰσραηλίτες ἔμειναν ἐλεύθεροι.

Γιὰ σαράντα χρόνια κατόπιν δὲν τολμοῦσαν οἱ Μαδιανῖτες νὰ ἐπιτεθοῦν στοὺς Ἰσραηλίτες, πού ἠσύχαζαν καὶ λάτρευαν τὸν ἀληθινὸ Θεό.

2. Ο ΣΑΜΨΩΝ

Ἐπειτα ἀπὸ χρόνια οἱ Ἰσραηλίτες λησμόνησαν καὶ πάλι τὸν ἀληθινὸ Θεὸ καὶ ὁ Θεός, γιὰ νὰ τοὺς τιμωρήσῃ, ἐπέτρεψε νὰ νικηθοῦν καὶ νὰ σκλαβωθοῦν στοὺς Φιλισταίους.

Ὅταν ἀργότερα μετανόησαν, τοὺς ἔστειλε ὁ Θεὸς τὸν

Σαμψών, έναν πολύ δυνατό άντρα, για να τους ἐλευθερώσει. Ὁ Σαμψών χρωστοῦσε τὴ δύναμί του στὰ μακριὰ του μαλλιά, τὰ ὁποῖα ἀπὸ μικρὸς διατηροῦσε, διότι ἦταν ἀφωσιωμένος στὸν Θεό.

Κάποτε σκότωσε μόνος του ἓνα λιοντάρι. Μιὰ ἄλλη φορὰ ἔπιασε τριακόσιες ἄλεπουῦδες. Τὶς ἔδεσε δύο δύο καὶ στὶς οὐρὲς τους ἔδεσε ἀναμμένες λαμπάδες. Ἐπειτα τὶς ἄφησε καὶ σκορπίστηκαν μέσα στὰ σπαρτὰ τῶν Φιλισταίων καὶ τὰ ἔκαψαν ὅλα. Φόβος καὶ τρόμος ἔπιανε

τοὺς Φιλισταίους στὸ ἄκουσμα τοῦ ὀνόματος τοῦ Σαμψών. Κανένας δὲν μποροῦσε νὰ τὰ βάλῃ μαζί του, διότι εἶχε κοντά του τὸν Θεό, πού τὸν βοηθοῦσε πάντοτε.

Κάποτε ὅμως ὁ Σαμψών ἀμάρτησε, διότι ἔπιασε φιλίες μὲ μία γυναῖκα τῶν Φιλισταίων, τὴ Δαλιδά. Αὐτὴ τὸν ξεγέλασε καὶ τῆς φανέρωσε τὸ μυστικὸ τῆς δυνάμεώς του.

—Στὰ μαλλιά μου, τῆς εἶπε, εἶναι ἡ δύναμί μου. Ἄν κοποῦν αὐτά, δὲν ἔχω καθόλου δύναμι. Εἶμαι σὰν μικρὸ παιδί.

Τότε, μόλις ὁ Σαμψών κοιμήθηκε, ἡ Δαλιδά εἶπε σὲ κάποιον καὶ τοῦ ἔκοψε τὰ μαλλιά. Ὕστερα φώναξε τοὺς Φιλισταίους κι εὐκόλα, χωρὶς καμμία ἀντίστασι, τὸν ἔπιασαν, τὸν ἔδεσαν μὲ ἀλυσίδες καὶ τὸν ἔριξαν στὴ φυλακὴ. Ἐκεῖ τὸν κορόιδευαν, τὸν χτυποῦσαν καὶ στὸ τέλος τὸν τύφλωσαν.

Στὴ φυλακὴ ὁ Σαμψών ἔκλαιγε γιὰ τὸ κατάντημά του. Μετανόησε γιὰ τὸ ἀμάρτημά του καὶ ζητοῦσε συγχώρησι ἀπὸ τὸν Θεό. Ὁ Θεὸς τὸν συγχώρησε κι ἔτσι σιγὰ σιγὰ ἄρχισαν νὰ μεγαλώνουν τὰ μαλλιά καὶ ἡ δύναμί του μαζί.

Κάποια μέρα, πού οἱ Φιλισταῖοι εἶχαν γιορτὴ, ἔφεραν καὶ τὸν Σαμψών δεμένο καὶ τὸν ἔβαλαν ἀνάμεσα σὲ δύο

κολόνες, γιά νά τούς διασκεδάζη. Ἐκεῖ σέ μιὰ στιγμή ἀγκάλιασε τίς δύο κολόνες καί τίς τράβηξε μέ μεγάλη δύναμι πρὸς τὸ μέρος του. Οἱ κολόνες γκρεμίστηκαν καί μαζί μ' αὐτές καί ὁ ναός. Κάτω ἀπ' αὐτὸν σκοτώθηκαν πάρα πολλοὶ ἐχθροί.

3. Ο ΗΛΙ

Πέρασαν χρόνια πολλά. Οἱ Ἰσραηλίτες καί πάλι εἶχαν ξεχάσει τὸν ἀληθινὸ Θεὸ καί λάτρευαν τὰ εἰδωλα. Ὁ Θεός, γιά νά τούς συνετίση, ἐπέτρεψε καί πάλι νά σκλαβωθοῦν στοὺς Φιλισταίους. Κριτῆς μεγάλος καί ἄξιος νά σώσῃ τὸ Ἰσραήλ δὲν ὑπῆρχε πιά. Ἐκρινε τοὺς Ἰσραηλίτες ὁ ἀρχιερέας Ἡλί, πού ἦταν γέρος καί δὲν εἶχε τὴ δύναμι νά ὀδηγήσῃ τὸν λαό του στὸν δρόμο τοῦ Θεοῦ. Ἀκόμη καί τὰ δύο παιδιὰ τοῦ Ἡλί, ὁ Ὁφνὶ καί ὁ Φινεές, ζοῦσαν ἀμαρτωλὴ ζωὴ κι ἔκλεβαν ἀπὸ τὸν λαό.

Σὲ μιὰ μάχη μεταξύ τῶν Ἰσραηλιτῶν καί τῶν Φιλισταίων σκοτώθηκαν τέσσερες χιλιάδες Ἰσραηλίτες. Οἱ ὑπόλοιποι, γιά νά νικήσουν, ἀποφάσισαν νά φέρουν τὴν κιβωτὸ τῆς Διαθήκης. Δὲν κατάφεραν ὅμως καί πάλι νά νικήσουν, διότι δὲν ἦταν μαζί τους ὁ Θεός, ἐπειδὴ ζοῦσαν ζωὴ ἀμαρτωλή. Νικήθηκαν καί πάλι. Σκοτώθηκαν μάλιστα καί τὰ

δύο παιδιά του 'Ηλι και άλλες τριάντα δύο χιλιάδες 'Ισραηλίτες. Και τὸ χειρότερο, ἡ κιβωτὸς τῆς Διαθήκης ἔπεσε στὰ πόδια τῶν ἐχθρῶν.

4. Ο ΣΑΜΟΥΗΛ

Στὰ χρόνια τοῦ ἀρχιερέα 'Ηλι ζοῦσε ἕνα ἀντρόγυνο ποὺ δὲν εἶχε παιδιά, ὁ 'Ελκανὰ καὶ ἡ 'Αννα. Μέρα καὶ νύχτα παρακαλοῦσαν τὸν Θεὸ νὰ τοὺς χαρίσῃ ἕνα παιδάκι.

Ὁ Θεὸς πραγματικὰ ἀκούσε τὶς προσευχὲς τοὺς καὶ τοὺς χάρισε ἕνα παιδάκι, ποὺ τὸ ὠνόμασαν Σαμουήλ. Τὸν Σαμουήλ, ὅταν μεγάλωσε, τὸν ἔστειλε ἡ μητέρα του νὰ ὑπηρετήσῃ τὸν Θεὸ κοντὰ στὸν ἀρχιερέα 'Ηλι καὶ στὰ δύο παιδιά του.

Ὁ Σαμουήλ ἦταν εὐσεβὴς καὶ πιστός. Ἐβλεπε τὴν ἀμαρτωλὴ ζωὴ ποὺ ἔκαναν τὰ δύο παιδιά τοῦ 'Ηλι, ἀλλὰ δὲν ἀκολουθοῦσε τὸ παράδειγμά τους. Ἀκολουθοῦσε τὸν δρόμο τοῦ Θεοῦ πάντα.

Κάποιο βράδυ ἀκούσε μιὰ φωνὴ νὰ τὸν καλῆ με τ' ὄνομά του. Ὁ Σαμουήλ νόμισε ὅτι τὸν φώναζε ὁ 'Ηλι καὶ πῆγε σ' αὐτόν.

— Δὲν σὲ φώναξα, τοῦ εἶπε ὁ 'Ηλι, πῆγαινε νὰ κοιμηθῆς.

Ἡ φωνὴ ὅμως ἀκούστηκε καὶ δεύτερη καὶ τρίτη φορά.

Κάθε φορά ὁ Σαμουήλ πήγαινε στὸν Ἴηλί, γιατί νόμιζε ὅτι τὸν φώναζε. Τότε ὁ Ἴηλί κατάλαβε ὅτι ἦταν φωνή Θεοῦ αὐτῆ πού φώναζε τὸν Σαμουήλ καὶ εἶπε σ' αὐτὸν τί νὰ κάμη.

Ἔτσι, ὅταν ξανακούστηκε ἡ φωνή, ὁ Σαμουήλ ἀπάντησε:

—Μίλησε, Κύριε, ὁ δοῦλος Σου ἀκούει.

Καὶ τότε ἀκούστηκε ἡ φωνή τοῦ Θεοῦ πού τοῦ ἔλεγε ὅλα ὅσα ἐπρόκειτο νὰ γίνουν. Τοῦ φανέρωσε ὅτι θὰ νικηθοῦν οἱ Ἰσραηλίτες, ὅτι θὰ σκοτωθοῦν τὰ δύο παιδιὰ τοῦ Ἴηλί, ὅτι θὰ τοὺς πάρουν τὴν κιβωτὸ τῆς Διαθήκης καὶ ὅτι θὰ πεθάνη καὶ ὁ Ἴηλί.

Μετὰ τὸν θάνατο τοῦ Ἴηλί ἔγινε Κριτῆς τοῦ Ἰσραήλ ὁ Σαμουήλ, ὁ ὁποῖος μὲ τὰ σοφὰ του λόγια ἔφερε πάλι στὸν σωστὸ δρόμο τοῦ Θεοῦ τοὺς Ἰσραηλίτες, πού νίκησαν τοὺς Φιλισταίους κι ἐλευθέρωσαν τὶς πόλεις τους. Πῆραν ἀκόμη πίσω τὴν κιβωτὸ τῆς Διαθήκης.

Ὄταν γέρασε ὁ Σαμουήλ, ἔβαλε γιὰ Κριτὰς τὰ δύο του παιδιὰ, τὸν Ἰωήλ καὶ τὸν Ἀβιά. Αὐτὰ ὅμως δὲν ἀκολούθησαν τὸ παράδειγμα τοῦ πατέρα τους. Δὲν ἦταν καλοὶ ἱερεῖς.

Οἱ Ἰσραηλίτες τότε μαζεύτηκαν ἐμπρὸς στὸν Σαμουήλ καὶ τοῦ ζήτησαν νὰ τοὺς διορίση κάποιον, γιὰ νὰ βασιλέψη σ' αὐτούς, ὅπως σ' ὅλα τὰ ἔθνη. Ὁ Σαμουήλ, ὕστερα ἀπὸ προσευχή, ὠρίσε βασιλιά τὸν Σαούλ. Ὑστερα ἀπὸ πολλὰ χρόνια ὁ Σαμουήλ πέθανε. ☺

ΕΠΑΝΑΛΗΨΙ Ε' ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

α) Πῶς ἔδειξε ὁ Θεὸς στὸν Γεδεὼν ὅτι αὐτὸς ἔπρεπε νὰ σώσῃ τοὺς Ἰσραηλίτες; β) Γιατί νικοῦσε ὁ Σαμψὼν τοὺς ἐχθρούς του; γ) Ποῦ χρωστοῦσε τὴ δύναμί του; δ) Τί φανέρωναν τὰ μακριὰ του μαλλιά; ε) Γιατί, ὅταν ἦταν Κριτῆς ὁ Ἴηλί, οἱ Ἰσραηλίτες νικήθηκαν, ἂν καὶ εἶχαν μαζί τους τὴν κιβωτὸ τῆς Διαθήκης; στ) Τί ζητοῦσαν ἀπὸ τὸν Θεὸ ὁ Ἐλκανὰ καὶ ἡ Ἄννα; ζ) Θυμᾶσαι ἄλλα ἀντρόγυνα, πού ἀπόχτησαν παιδιὰ ὕστερα ἀπὸ προσευχή; η) Ὁ Σαμουήλ, ὅταν ἦταν μικρὸς, εἶχε παρέα τὰ κακὰ παιδιὰ τοῦ Ἴηλί καὶ ὅμως δὲν παρασύρθηκε στὴν ἀμαρτωλὴ ζωὴ πού ἔκαναν αὐτά. Τί δίδαγμα βγάζεις ἀπ' αὐτὸ γιὰ τὴ ζωὴ σου; θ) Τί ἦταν οἱ Κριταὶ καὶ ποιούς γνωρίζεις; ι) Πόσα χρόνια κυβερνοῦσαν τοὺς Ἰσραηλίτες οἱ Κριταὶ;